

Ne hagyj elesnem – a 71. zsoltár parafrázisa

Szöveg: Nagybánkai Mátyás, 1575 (1570 előtt?)

Dallam: Kolozsvár, 1744

1. versszak **SA (in c)**, Sulyok Imre

Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben!
Te szent Fiadért légy segítségemmel: ne essem kétségbe,
Mert mindenfelől, látod, Úristen, vagyok kísértésben!

2. versszak *gyülekezet*

**Az Írás rólad, felséges Isten, bizonynal azt mondja,
Hogy valakinek tebenned vagy szíve bizodalma,
Az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.**

3. versszak *gyülekezet*

**Gyermekségmentől fogva, Úristen, mindezideiglen
Téged hívtalak én segítségül minden szükségemben;
Mostan is nincsen több bizodalmam sem földön, sem mennyben.**

4. versszak **TB (in c)**, Sulyok

Tudom, előtted úgy, mint magamban, bűnös ember vagyok,
De Krisztus Jézus szent haláláért nálad kedves vagyok,
Mert óáltala gyermeked vagyok, örökösöd vagyok.

5. versszak *gyülekezet*

**Add meg, Úristen, te szent nevedért, amit tőled kérek,
Szent Fiad által, teljes szívemből, melyért most könyörgök,
Mert csak tebenned bízom, Úristen, míg e testben élek.**

Nyugodtan SULYOK IMRE

1. Ne hagyj el-es-nem, fel-sé-ges Is-ten, ke-se-rű-sé-gem-ben.
2. Tu-dom, e-lőt-ted, úgy mint magamban, bű-nös ember va-gyok,

Te szent Fi-a-dért légy se-gít-ség-gel, ne es-sem két-ség-be;
De Krisztus Jé-zus szent ha-lá-lá-ért ná-lad ked-ves va-gyok,

Mert minden fe-lől, lá-tod Úr-is-ten, va-gyok kí-sér-tet-ben.
Mert ő ál-ta-la te fi-ad va-gyok, ö-rö-kö-söd va-gyok.